

steren jo kunne leve med, at en enkelt eller måske to har et enkelt kritisk punkt eller to mod miljøministeren. Det er jo ikke hans stærkeste side at vænne sig til kritik, men sådan må det nu engang være.

Jeg synes blot, at ministeren skulle komme op på talerstolen og prøve at redegøre for, hvor jeg i min tale nævnte alle de forhold, som fik miljøministeren til at tale noget om en plovfure eller sådan noget, som jeg skulle være nede i. Det må altså være et sortsyn på miljøområdet. Kan ministeren ikke komme op på talerstolen og prøve at dokumentere det i stedet for at lade det blive ved snakken? For jeg kan forsikre miljøministeren om, at sådan som jeg opfatter det, så sidder jeg nærmest i et kirsebærtræ og har et godt overblik. Og miljøministeren er velkommen herop. Det giver virkelig et godt udsyn, og det var måske det, miljøministeren skulle have.

Men jeg vil gerne bede miljøministeren komme op og dokumentere, hvor det var henne i min tale, at jeg sagde de ting, der kunne berettigtige til den svada, som jeg hørte miljøministeren komme med. Og hvis ikke miljøministeren gør det, så går jeg ud fra, at det er, fordi han ikke kan det, og det synes jeg jo er i orden.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Fauherholdt (DF):

Nu er det, ligesom miljøministeren synes, at vi alle sammen skulle være enige i en sådan sag som denne her, men når man arbejder meget ude i fædrelandet og snakker meget med landbrug, erhverv og andre mennesker, så kommer man nok her i Folketinget med den holdning, som jeg tror de fleste har i dag, nemlig at vi er gået for langt, at der er for meget miljøhysteri i øjeblikket, at vi har førertrøjen. I det hele taget: Lad os prøve at afdæmpe det lidt. Men det er da klart, at internationalt skal vi da gerne samarbejde.

Miljø- og energiminister (Svend Auken):

Det er jo ikke den tilfældige, havde jeg nær sagt, miljøministers fortjeneste, at Danmark har en så høj profil internationalt. Det er resultatet af masser af menneskers arbejde og af årelangt solidt forarbejde. Og det er den linje, som forslaget til vedtagelse her i dag lægger op til at vi skal fortsætte.

Jeg tror, at hr. Schmidt, hvis han har nerver til at genlæse sit manuskript, vil se, at det simpelt hen er gennemsyret af negativ indstilling både til indholdet og til engagementet i det glo-

bale miljøarbejde, og så vil han give mig ret i, at han jo derved er med til at undsige noget af det, som jeg synes vi i fællesskab skulle være stolte af.

Hr. Fauherholdt har det privilegium frem for os andre, at han ved, hvordan folk tænker. Det er i hvert fald en god ting i politik: at vide lige nøjagtig, hvordan vælgerne tænker.

Jeg har en anden opfattelse. Jeg tror, at det store flertal i befolkningen er stolte af Danmark, er stolte af, at vi gør en indsats, og ærgrer sig over, at vi ikke er nået længere, fordi de udmærket kan se, at et lille land ikke kan klare problemerne alene, vi er nødt til at være sammen med andre. Vi er nødt til det. Og et lille land, som er rigt, og som er med alle de steder, hvor det foregår, skal selvfølgelig ikke være bange for at have sin egen mening og sige sine ting ligeud, så de ikke er til at tage fejl af, heller ikke selv om nogle store lande bliver vrede, heller ikke selv om det giver anledning til kritik og til, at ambassadører møder op med et globalt spanskør over for statsministeren osv. Vi skal da være parate til at sige, hvad vi mener.

Det er i hvert fald min bestemte opfattelse, at fordi et land er lille, så skal det ikke være afskåret fra at have en mening i internationalt arbejde.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne kvittere for miljøministerens meget mere afdæmpede tale denne her gang. Nu synes jeg jo, at var det startet sådan, så var vi måske kommet til at snakke sammen om det. Og jeg hørte da også, at ministeren ikke tog udgangspunkt i én eneste af de ting, jeg nævnte i min tale, så jeg tror, at jeg har nerver til at læse den igennem igen. Jeg ved ikke, hvor dybt et indtryk den kunne have gjort på miljøministeren, men i hvert fald vil jeg blot sige, at jeg talte om bæredygtighedsvurderingen af nogle af de projekter, vi gennemfører, og tro mig, jeg er sikker på, at om 2 år vil regeringen foreslå nøjagtig det samme: en bæredygtighedsvurdering, ikke kun i det her, men i flere andre forslag.

Jeg talte om og roste EU for, at EU i 1994-1998 har gennemført 189 retsakter. Ud af dem var 139 neutrale, 40 medførte forbedringer af danske regler, og kun to var negative. Jeg sagde blot, at det er EU, der fører an, og vi skal bare med, og vi skal fastholde udviklingen.